

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2005-740-0126
Dok.: BGJ40180

Besvarelse af spørgsmål nr. 6 af 7. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Dommeres bibeskæftigelse) (L 129)

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere vedlagte materiale modtaget fra Christen Sørensen og Leif Klinken under foretræde for Retsudvalget den 6. april 2006, herunder besvare de spørgsmål som rejses i ”Oversigt over kommentarer til Lovforslag L 129”.

Svar:

Materialet indeholder bl.a. Christen Sørensens og Leif Klinkens ”Oversigt over kommentarer til lovforslag L 129” samt nogle avisartikler m.v., bl.a. en kronik i Politiken, som Justitsministeriet har kommenteret i besvarelsen af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget. De øvrige medsendte kronikker ses ikke direkte at vedrøre lovforslaget.

Med hensyn til oversigten over kommentarer til lovforslaget kan Justitsministeriet generelt henviser til besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål nr. 1 og 4 vedrørende lovforslaget.

I oversigten nævnes en række spørgsmål bl.a. vedrørende den nærmere håndtering i forbindelse med den foreslåede bestemmelse om, at parterne ikke selv kan udpege dommere til hverv vedrørende tvistløsning uden for domstolene, men skal anmode vedkommende retspræsident (eller den, der bemyndiges hertil) om at udpege en dommer til hvervet, jf. forslaget til § 47 a, stk. 3, i retsplejeloven. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at medvirke til at sikre en spredning af biindtægterne og til at undgå eventuelle tvivlsspørgsmål om enkelte dommeres habilitet. Lovforslaget er på dette punkt udformet i overensstemmelse med udkastet fra Udvalget om dommeres bibeskæftigelse, og det er således Justitsministeriets opfattelse, at der ikke under hensyn til det nævnte formål med bestemmelsen er behov for en særlig lovregulering af disse mere praktiske spørgsmål.

Som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.5.1 forekommer det allerede i dag, at retspræsidenterne udpeger dommere til privat voldgift efter anmodning fra parterne, og Justitsministeriet er ikke bekendt med, at dette har givet anledning til problemer i praksis.

Retspræsidenten vil efter Justitsministeriets opfattelse ikke være forpligtet til at imødekomme alle anmodninger om udpegning af en dommer til privat tvistløsning. En retspræsidents udpegning af en bestemt dommer til en privat voldgift kan ikke indbringes for nogen anden myndighed. For så vidt angår fastsættelse af en dommers honorar ved privat voldgift følger det af voldgiftslovens § 34, at voldgiftsretten fastsætter voldgiftsrettens vederlag mv., og en part kan inden for en frist på 30 dage særskilt indbringe fastsættelsen af vederlaget for domstolene.

Efter den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 47 a, stk. 2, må fast bibeskæftigelse som medlem af et offentligt eller privat råd eller nævn kun varetages af dommere fra de overordnede retter, hvis det er fastsat ved lov eller godkendt af det foreslåede Bibeskæftigelsesnævn, at hvervet skal varetages af en sådan dommer. Forfatterne mener, at Bibeskæftigelsesnævnet kan gøre denne begrænsning ”tom” ved at administrere sin beføjelse lempeligt. Justitsministeriets skal hertil bemærke, at Bibeskæftigelsesnævnet vil skulle administrere tilladelsesordningen efter de retningslinjer, som fremgår af lovens forarbejder, jf. lovforslagets bemærkninger til den foreslåede § 47 a.

Forfatterne giver udtryk for tvivl om, hvorvidt dommere fra de overordnede retter kan deltage i voldgiftsretter og anden konfliktløsning uden for domstolene, uden at dette fremgår af loven eller er godkendt af Bibeskæftigelsesnævnet. Justitsministeriet skal hertil bemærke, at med hensyn til deltagelse som medlem af en voldgiftsret eller deltagelse i anden tvistløsning uden for domstolene – bortset fra deltagelse i offentlige eller private råd og nævn – vil der efter lovforslaget gælde samme regler for alle dommere, jf. den foreslåede § 47 a, stk. 3, som er omtalt ovenfor.

For så vidt angår det foreslåede Bibeskæftigelsesnævn kritiserer forfatterne nævnets sammensætning og udtrykker tvivl om nævnets uafhængighed. Justitsministeriet skal bemærke, at hensynet til at sikre offentligheden indsigt i dommernes bibeskæftigelse efter forslaget bl.a. vil blive varetaget ved, at der skal være to offentlighedsrepræsentanter i nævnet. Der vil endvidere være åbenhed om nævnets afgørelser og praksis, idet det er forudsat, at Bibeskæftigelsesnævnet afgiver en årlig beretning om nævnets virksomhed, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.6.

Forfatterne kritiserer også den ”diskrimination” af offentlighedsrepræsentanterne i Bibeskæftigelsesnævnet, der efter forfatternes mening består i, at disse beskikkes for 6 år, mens der ikke er fastsat en tilsvarende tidsbegrænsning for den præsident, der efter forslaget skal vælges af de øvrige retspræsidenter for byretterne og Sø- og Handelsretten, eller for Dommerforeningens repræsentant. Om baggrunden herfor henvises til bemærkningerne til forslaget til retsplejelovens § 47 e. Hvis f.eks. Dommerforeningen har indstillet sin formand som medlem af nævnet, vil for-

eningen på ethvert tidspunkt kunne indstille en anden dommer (f.eks. hvis formandens valgperiode er udløbet).